

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XI. Idem (a) Belvac. Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

conditionaliter habitum suscepit, ut si placuerit vita monastica eam profiterentur; si vero displicuerit, ad seculum redirent, posse eos ad seculum redire, qui nullum votum in communione aut particulari emiserunt. Quod facilius procedere in eo, qui in minoritate habitum novitii suscepit, respondet idem Innocentius in cap. postulasti, sequenti. Ut autem in adultis omnis ambigendi collatio tollatur, an suscepit habitum novitiorum cum proposito, id est voto absoluto religionis; an vero conditionaliter, si placeat status monasticus, cavit Innocentius, ut novitius tempore susceptionis habitus proficeretur, te cum absoluto proposito profitandi habitum in Religione non suscipere; quam professionem insuper habuit, atque etiam non facta, posse novitium habitum jam susceptum deserere, & ad seculum redire, in similibus casibus decrevit Honorius III. in cap. I. hoc tit. in s. compili his verbis: [Literas, quas super negotio Joannis scholari Bonon. quod vestro duxeramus examini committendum, vestra nobis devotione destinavit, benignè receperimus, & eorum tenore pleno conceperimus intellectu, dil. fil. Magistro Petro procuratore scholari ipsius, eum infra probationis tempus ab ordine Prædicatorum

exiisse, firmiter afferente. Ideoque disc. v. mandamus, quatenus si vobis constituerit, memoratum I. nullâ factâ professione ab Ordine jamicato infra tempus probationis exiisse, denuntietis ipsum ad observationem ejusdem, vel alterius Ordinis non teneri.] Et cap. penult. in eadem collect. [Dilectus filius I. Canonicus Sedum. in nostra proposita præsenzia constitutus, quod idem in monasterio de Senterio Cisterciensis Ordinis simpliciter, & sine qualibet protestatione intravit: sed idem non valens asperitatem Ordinis sustinere, exinde infra tempus probationi præfixum exivit: unde postulavit a nobis, ut cum ibi professionem non fecerit, super hoc ab ejus conscientia dignaremur totius dubitationis scrupulum removere. Ideoque mandamus, quatenus si vobis constituerit de præmissis, ipsum I. denuntietis ad prædicti Ordinis, vel alterius observantiam occasione hujusmodi non teneri.] Quod hodie post Concilium Tridentinum observatur, ita ut quicunque novitius tempore probationis, id est durante anno novitiatu, possit resilire, reliquoque monachali habitu, ad seculum redire. Ant tamen ipsi, sicut validè, ita & licet faciant deserendo statum susceptum, alii disputant.

C A P U T X.

Idem (a) Ambian. Episcopo.

SAnè de canonico, qui in Ecclesia (b) Aromanc. professionem fecerat, & ab ea fuderat, à quadam Abbatte recepto in monachum, id tuæ f. significamus, quod si locus ubi nunc permanet, majoris est religionis, quam Ecclesia Aromanc. ipsum in eodem loco cum pura conscientia remanete permittas, alioquin eum ad priorem Ecclesiam redire compellas.

N O T A E.

(a) **A**mbian.] In prima collectione, sub hoc tit. cap. 10. legitur Abbatino, sed male, quia in ea adjicetur pars capituli. Quoad Sedem: unde deducitur, in presenti referri partem textus in cap. quoad Sedem 2. de frigidis, cuius epigrapha est, Ambianensi Episcopo, de qua dicecepi egi in

cap. 27. de rescript. Alia pars hujus textus extat in cap. ad hec, de decimis.

(b) **A**romanc.] Aromanchensis Ecclesia est in Provincia Rhemensi Canonicorum Regularium Ordinis D. Augustini, ut refert Pennotus lib. 2. hist. canonic. Regul. cap. 33. num. 5.

Commentarium hujus textus dabimus in cap. licet, infra hoc tit.

C A P U T XI.

Idem (a) Belvac. Episcopo.

Significatum est nobis, & pro certo monstrarum, quod Guiboldus nondum inceptiens esse xiv. (b) annorum, timore magistri, qui cum literas erudiebat, habitum Religionis apud Ecclesiam de Resone suscepit, & inde, sicut puer, infra annum exivit, & per seculi vanitates jam sex annos, & eo amplius vagabundus discurrit. Unde quoniam hujus rei veritas nobis non constat, f. t. per A. f. m. quat. rem ipsam diligenter inquiras; & si inveneris, quod non fuisset a parentibus oblatus, nec incepit esse quatuordecim annorum, quando ad Religionem accessit, si in seculo voluerit remanere, eum ab illo voto professionis, quod fecit, auctoritate Pontificali absolvias, & absolutionem ejus, tam Ecclesia de Resone, quam populo tuæ civitatis studebas publicare. Si autem à parentibus forte fuerit oblatus, seu xiv. annum compleverit, cum Religionem intravit, sive post xiv. annum professionem à se factam ratam habuerit, eum ad eandem, vel ad aliam Religionem omni cum distinctione compellas.

D.D. Gonzal. in Decretal. Tom. II. Pars II.

Kkk

N O T A E.

(a) **B**elvac.] Ita etiam legitur in prima collectione, *sub hoc tit. cap. II. ex qua re-*

stitu integrum hujus textus. De Belvac. Ec-
clesia agemus in capite 3. de foro competenti.

(b) **XIV. annorum.**] Juxta adducta super *in*
cap. 2. cap. quia in insulis.

C A P U T XII.

(a) Clemens.

Cum virum te prudentem in causis fore noverimus, & discretem, si in quibus dubitas, à nobis consilium solicitude pastorali requiris, & tibi de jure canonico, quod possumus, respondemus, & prudentiam tuam dignis in Domino laudibus commendamus. Curasti siquidem tuā nobis insinuatione proponere, utrum ea, quæ infra discretionis (b) annos à parentibus monasterio tradita est, & habitum religionis induens, benedictionem accepit, & exiens postmodū, cùdā se militi copulavit, ex quo etiam prolem fuisse, ad monasterium redire cogatur, cùm illa afferat, postquam aetatem contentiendi habuit, dissensile, & benedictionis munus invitam suscepisse commemoret. Super eo consultationi tua duximus respondentum, quod cùm juxta Concilii (c) Toletani censuram, monachum aut paterna devotione, aut propria professio faciat, quicquid horum fuerit allegatum, tenebit, revertendi ad seculum aditu penitus interdicto: non enim videatur illa monasticæ professionis à se posse jugum excutere, cùm eam non constet evidenter contradixisse, cùm benedictionem accepit, quam utique non nisi in aetate discretionis recipiunt, quæ velantur, præsertim si ratificatione sequenti, et si eam quandoque contradixisse constiret, quod ante gestum est, roboratur. Nec obloquitur quod de sancti viri prædecessoris nostri (d) Leonis Papæ constitutione per contrarium sensum assumitur, ut pueræ, quæ coactæ parentum imperio virginitatis habitum suscepérunt, plumbum possint sine prævaricatione deferrere, cùm de ea possit intelligi, quæ in aetate nubilis nolit constituta: tunc enim quia liberum arbitrium habet in electione propositi, parentum sequi non cogitare voluntatem.

NOTÆ.

(a) **C**lemens.] Ita etiam legitur in secunda collectione, *sub hoc tit. cap. 3. nullibet* tam exprimitur Prælatus, cui reficit Pontifex, quod & in aliis decisionibus ipsius Pontificis frequentius notavi.

(b) **Discretionis annos.**] Id est xij. annos, ut ex post supra incap. quia in insulis.

(c) **Toletani.**] Relati in cap. monachum, 20. quæst. 1.

(d) **Leonis.**] Relati in cap. pueræ, 20. q. 1.

COMMENTARIUM.

I.
Conclu-
sio dedi-
ciuntur
&
proba-
tur.

Ex his duabus decisionibus communiter talis deducitur assertio: *Impubes à parentibus monasterio oblati, si post pubertatem non reclamaveri, non potest inde restituere.* Probat eam textus in cap. addidisti 2. cap. monachum 3. cap. quicunque 4. cap. infans 7. 20. quæst. 1. cap. 1. 20. quæst. 2. cap. clericus, junctis ibi notatis, de vita & honest. cleric. Concilium Aurel. 5. can. 18. Qui à parentibus detorsi fuerint, aut sponte sua amissis parentibus seipso religioni devoverunt, & postea habitum secularem sumpererunt, à sacerdoti comprehensi, ad cultum religionis acta prius parentiæ reverentur. Concilium Wormat. sub Hadriano II. Pontif. & Ludovic. Pio Imperat. can. 2. Si pater, vel mater filium, filiamve intra septa

monasterii in infante annis sub regulari tradiderit disciplina, non licet eis postquam ad pubertatis per venerint annos egredi, & matrimonio copulari: hoc ergo omnino devitandum, quia nefas est, ut oblati à parentibus Deg filii, voluntatis frumenta laxentur. Igitur ut prædictum, non licet eis suscepimus unquam habitum deferrere; sed cumquis qui tonsuram, aut religiosam vestem aliquando habuerint, in religionis cultu, habituque, volunt nolint, permanere cogantur. Et can. 22. & 23. Alexander III. post Concilium Lateralensem p. 50. cap. 10. Concilium Toletanum 10. can. 6: cuius verba juxta traditionem Loysle ita transcribo: *Cum bicusque dissolute operationis effectus interdum nutare fecerit honeste confutatio- nis editum, dum incondit resoluta putatur, quod indissolubile functionis autoritate tenetur;* ido quicquid ob vitium ex incerto carrit, evidenter abjici debet, ut de cetero nihil superfit, quod in dubium nutetur. Ideoque si in qualibet muni- ri aetate, vel religionis tonsuram, vel religionis de- bitam vestem in utroque sexu filiis, aut uno, aut ambo parentes dederint, certe nolentibus, aut nescientibus, si susceptum non max visum in filiis abdicaverint, sed vel coram se, vel coram Ecclesia, palamque in conventu eisdem filiis talia habere permisirint, ad seculum reverti habitum ipsis filiis quandoque penitus non habebit; sed convitum